

sættelser. Ved den første ansættelse lægges forholdene ved skiftets begyndelse til grund, medens man ved senere skatteansættelser ansætter boet af formuen pr. 31. december i det kalenderår, der udløber umiddelbart før skatteåret; hvor boets skattepligt først er indtrådt efter nævnte dato, idet skiftet er begyndt i tidsrummet 1. januar—31. marts, lægges dog også ved boets anden ansættelse forholdene ved skiftets begyndelse til grund, jfr. i det hele § 91, stk. 2.

De foran anførte bemærkninger tager alene sigte på indenlandske dødsboer. For udenlandske dødsboers vedkommende opstår spørgsmålet om formueskattepligt kun, når de her i landet ejer fast ejendom eller andre aktiver af den i § 79 nævnte art. Allerede i den gældende statsskattelov er der foreskrevet formueskattepligt for sådanne udenlandske dødsboer, men ved de i forslaget indeholdte regler er skattepligtens omfang mere positivt angivet, og der er — i modsætning til, hvad der er tilfældet i den gældende lovgivning — udtrykkeligt givet regler for skattepligtens indtræden og ophør.

I §§ 90—93 gives reglerne for indenlandske dødsboer, medens § 94 omhandler udenlandske dødsboer.

Til § 90.

Af paragraffens bestemmelser fremgår det, at indenlandske offentligt skiftede dødsboers formueskattepligt gennemføres for samme tidsrum som fastsat med hensyn til indkomstskattepligten, jfr. § 61. Reglen er dog udformet således, at et dødsbo altid vil være formueskattepligtigt i et vist antal fulde måneder. Bestemmelsen fastslår endvidere, at formueskattepligten ikke omfatter boer, hvis formue ved skiftets begyndelse, opgjort efter lovens almindelige regler, ligger under 100 000 kr. Boet bliver altså ikke formueskattepligtigt senere, fordi dets midler stiger i værdi eller vokser på grund af afkastningen, således at formuen derved bliver over 100 000 kr. Denne regel skyldes praktiske hensyn, og vil kun have ringe fiskal betydning.

Til § 91.

I stk. 1 fastslås, at opgørelsen af den skattepligtige formue principielt skal foretages efter samme regler, som gælder for fysiske personers formueopgørelse.

I stk. 2 indeholdes reglerne om, hvilket

opgørelsestidspunkt der skal lægges til grund ved formueopgørelsen. Ved for den første ansættelses vedkommende at henlægge formueopgørelsens tidspunkt til skiftets begyndelse opnår man, at skifteforvalteren kan bygge formueopgørelsen på den ved begyndelses- og registreringsforretningen foretagne optegnelse af boets aktiver og passiver. Da der er givet ham en frist for indsendelsen af formueanmeldelsen på 3 måneder fra skiftets begyndelse eller, hvor proklama er udstedt, 1 måned fra dettes udløb, jfr. § 92, skulle det sædvanligvis være muligt indenfor udløbet af denne tidsfrist at tilvejebringe en nøjagtig formueopgørelse. Det er en selvfølge, at der må indsendes en supplerende anmeldelse, såfremt der senere skulle fremkomme midler, som ikke var medtaget i anmeldelsen.

Ved bestemmelsen i stk. 3 er det for klarheds skyld udtrykkeligt fastslået, at den efterlevende ægtefælles halvdel af formuen ikke skal medregnes i boets skattepligtige formue, men undergives formuebeskatning hos den længstlevende ægtefælle. Reglen stemmer overens med hidtidig praksis og ville iøvrigt kunne udledes af bestemmelsen i stk. 1, der omtaler „afdødes efterladenskaber“.

Reglen i stk. 4 vil kun kunne få betydning i de tilfælde, hvor boet henstår under skifte så længe, at der bliver spørgsmål om at skatteansætte det på grundlag af en formueopgørelse, der ligger efter den, der foretages på grundlag af begyndelsesforretningen i boet. I overensstemmelse med, hvad der er anført i de indledende bemærkninger til dette kapitel, har man udformet forslaget således, at beløb, der inden tidspunktet for opgørelsen er udloddet til arvinger og derfor formueskattepligtige hos disse, fritages for beskatning hos boet.

Til § 92.

Af hensyn til kontrollen med afdødes skatteansættelser synes det rettest at forlange en formueopgørelse, baseret på begyndelses- og registreringsforretningen, i alle tilfælde, hvor boets „begyndelsesformue“ andrager 20 000 kr. eller derover, jfr. også bestemmelsen i forslagets § 148, stk. 1.

Efter forslagets stk. 3 foretager vedkommende skattemyndighed, jfr. stk. 2, ansættelsen til formueskat for det pågældende skatteår. Skattekommunikation og skatteopkrævning stilles imidlertid i bero, idet det jo er